

Rashondenproblematiek: samen naar een nieuwe aanpak

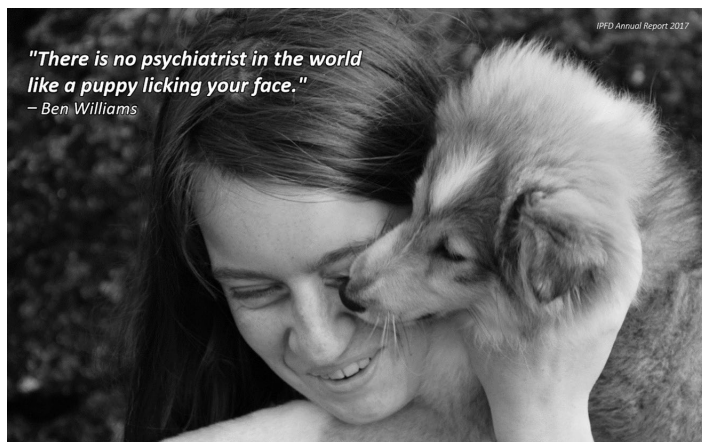
Oproep tot een respectvolle dialoog, samenwerking en collectieve acties

Voor iedereen die een duurzame toekomst voor gezonde rashonden nastreeft.

Auteur: Brenda N. Bonnett, DVM, PhD, CEO, [International Partnership for Dogs \(IPFD\)](#)

Recente wetgevende initiatieven in Europa hebben geleid tot felle en confronterende reacties binnen de rashondengemeenschap. Velen uit de hondenshowwereld zien regelgevende maatregelen als een directe aanval op hun gemeenschap en op alle rashonden, en niet alleen op kortsnuitige (brachycefale) rassen. Sommige overheidsbesluiten zijn wellicht enigszins unilateraal genomen, zonder voldoende breed overleg, ongetwijfeld om politieke redenen. Volgens sommige belanghebbenden is *welke actie dan ook* beter dan geen, wellicht zonder duidelijk bewijs dat het een effectieve oplossing biedt voor bredere problemen. Desondanks zien veel mensen die zich inzetten voor rashonden als een integraal en waardevol onderdeel van onze samenleving, dat er bij bepaalde rassen problemen zijn die om aanpak vragen. Emotioneel beladen onderlinge confrontaties of 'oorlogsverklaringen' verzwakken de gezamenlijke inzet ter bevordering van de gezondheid en het welzijn van honden overeenkomstig de verwachtingen van de samenleving. *Alle belanghebbenden hebben op een bepaalde manier bijgedragen aan de huidige situatie – en hebben dus ook de plicht om bij te dragen aan oplossingen.*

Dit artikel bespreekt acties en opvattingen met een invloed op de huidige ontwikkelingen in relatie tot rashonden. Het is een oproep voor open, respectvolle discussies, binnen en tussen belanghebbenden (bijv. liefhebbers van hondenshows, kennelclubs en rasverenigingen, wetgevers, hondenbezitters, veterinaire en dierenbeschermingsorganisaties), maar ook landen en regio's. Het is een oproep aan iedereen om bij zichzelf te rade te gaan hoe onze persoonlijke vooroordelen, voorkeuren en overtuigingen deze discussies beïnvloeden; en een oproep om samen te werken aan wat nou ècht belangrijk is voor honden en de mensen die voor ze zorgen.

*"There is no psychiatrist in the world like a puppy licking your face."
– Ben Williams*

Een analyse van verschillen in standpunten en zienswijzen tussen sommigen in de rashondenwereld en in de samenleving, en hoe deze de discussies beïnvloedt, kan bijdragen aan doordachte inzichten en een vruchtbare samenwerking.

- **Wat is gepaste actie?** In verschillende landen en regio's is succes geboekt toen kennelclubs en rasverenigingen, soms samen met andere belanghebbenden, voor uitdagingen stonden en effectief hebben samengewerkt. Maar in andere gevallen, waar een aanpak door sommigen binnen de rashondenwereld als beduidend gezien werd, waren de resultaten onvoldoende duidelijk voor de buitenwereld. De indruk dat de reactie van de showwereld vaak meer uit woorden dan daden bestaat, is vervolgens versterkt door personen die de noodzaak van een zinvolle verandering negeren of ontkennen.
- **Zou de discussie gebaat zijn door de problematiek rond 'de hond' los te koppelen van de mensen en hun hondencultuur, -hobby en -geschiedenis?** De twee zijn volgens velen in de showwereld nauw met elkaar verweven, maar voor degenen buiten deze liefhebbergroep staan ze duidelijk los van elkaar. Velen vinden dat

persoonlijke gevoelens en belangen van mensen uit de rashondenwereld ondergeschikt zouden moeten zijn aan de gezondheid en het welzijn van honden.

- **Rassengezondheid en -welzijn: wie heeft voor het zeggen?** De showwereld zou kunnen zeggen dat het veranderen van rassen hun exclusieve voorrecht is. Het publiek vindt echter in toenemende mate dat zij het recht en de verantwoordelijkheid hebben om diergezondheid en -welzijn aan de kaak te stellen, en sociale media bieden een uitstekend platform. De eis van de showwereld om traditionele aspecten van rassen te behouden is nauwelijks houdbaar omdat men nogal selectief is bij de keuze van het tijdsbestek voor die 'traditie'. En zeker als mensen in de showwereld toegeven dat voor hen het oorspronkelijke uiterlijk/karakter van sommige rassen vandaag de dag onaanvaardbaar is.
- **Wanneer moet er iets veranderen?** Fokkers vinden misschien dat het invoeren van verbeteringen over een periode van 20 tot 30 jaar voldoende is. Maar de toegenomen maatschappelijke bewustwording, het niet accepteren van welzijnsproblemen bij honden en de op handen zijnde wetgeving maken duidelijk dat deze tijdspanne niet algemeen aanvaardbaar is. Voor het grote publiek, waaronder veel eigenaren van rashonden, is het duidelijk dat de uitdagingen en de noodzaak van verandering urgent zijn.
- **Rassen worden gezien als uniek in de showring; hoe worden ze gezien qua gezondheids- en welzijnskwesties?** De bewering dat *alle* rassen probleemvrij zijn en het niet aanvaarden van verantwoordelijkheid voor problemen die een gevolg zijn van fokken en selectie, is contraproductief voor een open discussie; het kan worden gezien als protectionisme. Het eisen van een eenvormige aanpak kan leiden tot de opvatting: "oké, er is duidelijk bewijs dat ze niet allemaal 'in orde' zijn, dus misschien zijn ze dan allemaal slecht." *De gevolgen van de huidige ontwikkelingen zullen niet beperkt blijven tot brachycefale rassen.*
- **Waarom zien we in veel landen een plotse toename van wetgeving over rashonden, gezondheid en fokkerij?** Als de indruk bestaat dat de showwereld er niet in is geslaagd de honden/rassen onder hun hoede voldoende te beschermen, niet het voortouw heeft genomen bij de aanpak van problemen in de showring of in de fokkerij, is het niet verrassend dat er wetgeving wordt voorgesteld en opgelegd. Aan de andere kant, als wetgevers en anderen zich te veel concentreren op de rol van de rashondenwereld, en niet genoeg op het grotere plaatje, inclusief andere herkomstbronnen van honden, zullen politieke acties niet het gewenste resultaat geven. Onbedoelde gevolgen kunnen ontstaan als de rol van de consument bij het creëren van de vraag naar bepaalde rassen of rastypes niet wordt aangepakt, net als de bevordering/normalisering van deze honden door de media, de huisdierenindustrie, dierenartsen en anderen. En natuurlijk moeten alle oplossingen gebaseerd zijn op duidelijk bewijs van hun effectiviteit. Alle belanghebbenden dienen in te zien dat dit complexe uitdagingen zijn die niet alleen honden betreffen, maar ook mensen met hun gedrag, voorkeuren en emoties, en dat er geen kant-en-klare oplossingen zijn. Onderzoek heeft aangetoond dat veel aspecten van de band tussen mens en hond worden gedreven door een bepaald 'ras' en dat verschillende soorten honden een rijkdom zijn en voordelen bieden. *Een diversiteit aan rassen moet worden behouden, maar een goede gezondheid en welzijn zijn daarbij cruciaal.*

- **Is er een gebrek aan een uniforme aanpak?** Gelukkig zijn een aantal fokkers, rasverenigingen en kennelclubs bezig met gezondheids- en fokstrategieën. Hoewel ze meestal rekening houden met de standaard, de geschiedenis en traditie van het ras, komen de gezondheid en het welzijn van honden en de duurzaamheid van het ras duidelijk op de eerste plaats. Helaas ondervinden zulke proactieve clubs en fokkers vaak weerstand of zelfs tegenwerking van hun leden of van derden.
- **Hoe pakken we wereldwijde problemen aan, met respect voor lokale verschillen?** Ondanks een wereldwijd toenemende 'liefde voor honden', bestaat er geen internationaal geaccepteerde welzijnsstandaard voor honden. In sommige landen hebben honden een wettelijke status als wezens met gevoel, met bijbehorende rechten; elders worden honden nog steeds gezien als bezittingen of handelswaar. Er is een grote variatie in maatschappelijke standpunten en toezicht op de hondenfokkerij, definities van verantwoord fokken en grenzen waarbinnen individuen hun eigen doelen voor het fokken of behandelen van honden kunnen bepalen. Kennelclubs staan over het algemeen onder wettelijk toezicht in eigen land en moeten de nationale wetgeving naleven en dan pas de richtlijnen van andere organisaties waartoe ze behoren. *Respect voor diverse lokale factoren moet voorop staan in internationale discussies over collectieve acties.* Er zijn organisaties en individuen met opvattingen die zich aan de uiterste einden van het spectrum bevinden wat betreft het welzijn van honden, en die zijn misschien niet bereid om samen te werken. Maar hopelijk deelt de meerderheid de zorgen en zijn er aanzienlijke overeenkomsten in het nastreven van wat het beste is voor zowel hond als mens. *Dit artikel is een oproep aan de meerderheid om het voortouw te nemen.*

Samenvatting

Star vasthouden aan de status quo van de showwereld of het ontkennen van urgente problemen bij specifieke rassen zullen rashonden niet beschermen. Integendeel, het zal juist problemen opleveren. De bewering dat degenen die aanzienlijke inspanningen ter verbetering van gezondheid en welzijn ondersteunen 'dierenrechtenextremisten' zijn, is gewoon niet waar; velen begrijpen dat dit de enige manier is om de toekomst van rashonden veilig te stellen. Wetgevers of anderen die eenzijdig handelen, behartigen wellicht niet adequaat de belangen van honden of de mensen die voor hen zorgen. De kwesties zijn echt internationaal, complex en sterk beïnvloed door interacties tussen mens en dier. Het is tijd voor *'think global, act local'*.

Er zijn geen snelle, pasklare oplossingen. Samen met een aantal partners werkt de IPFD aan een stappenplan om alle belanghebbenden erbij te betrekken. Degenen die zich inzetten voor het voortbestaan van alles dat goed is aan rashonden, worden verzocht deel te nemen aan een open en respectvolle dialoog voor het identificeren van acties ten goede van alle honden en mensen. Allemaal dienen we eerlijk te overwegen hoe onze eigen houding en daden – of passiviteit – hebben bijgedragen aan de huidige situatie. En laten we dan samen een positieve weg voorwaarts vinden.

Uit liefde voor honden en voor mensen die van honden houden, doe mee!

Voor meer informatie en de laatste ontwikkelingen, ga naar DogWellNet.com. Contact auteur: Dr. Brenda N. Bonnett, CEO, IPFD Brenda.Bonnett@ipfdogs.com

“A strong, committed effort, by a wide array of stakeholders, is needed to advance common goals for our canine companions.” ... The International Partnership for Dogs.